

»Pa v Šiško in čez Afriko na Vič?«

»In čez Šmarno goro nazaj.«

»Kam pa vi?«

»V Čikago in Beograd.«

»Iz Ljubljane?«

»Iz Ljubljane in sem pa tja in nazaj.«

»Dolenjsko.«

»Na Triglav in v Moste.«

»Za vse otroke?«

»Za otroke, za deset.«

»Izstopiti!«

Tako Blažek prodaja vozne listke, je sam tramvajski voznik in ljudje, ki se peljejo. Resno gubanči obraz, srepo gleda, predeva roke iz žepa v žep, deli listke, jih preščipava, vpije, se repenči in pozvanja z zvoncem, ki ga nikjer ni.

»Pa vi, nimate denarja?«

»Nimam ateta, mame nimam.«

»Vse zastonj, nič ni treba plačati! Nate še en dinar za otroke!«

(Dalje.)

Joža Vovk:

Marija usmiljena.

*Je deklica po cesti šla
in srečala jo je gospa.*

*»Kaj hodiš tukaj, deklica,
in kaj si tako žalostna?«*

Je rekla deklica solzná:

*»Nikjer več nisem jaz doma,
umrla mi je mamica,
očeta vzel je širni svet.*

*Vzemite me seboj, gospa,
da k vam se malo grem ogret,
da mogla bom iskati spet
od vrat do vrat usmiljenja.«*

Gospa je rekla deklici:

»Ne jokaj več, nebeška sem Gospa,

jaz sem Marija usmiljena,
jaz se te bom usmilila.«

Marija je po cesti šla,
ostala sama deklica.

Zastonj je gledala za njo,
zazrlo več je ni oko.

Spet deklica je šla iskat
od vrat do vrat usmiljenja.

Zastonj pobsod je trkala,
zastonj prosila usmiljenja.

Vsa trudna, obnemogla že
pri zadnjem pragu pala je.

Pričela je umirati, —
tedaj se nekaj zablesti.

Gospa prelepa pride k nji,
v nebeškem siju vsa gori.

»Jaz sem Marija usmiljena,
jaz sem se tebe usmilila.«

Umrta tukaj boš nocoj
in v raj nebeški šla z menoj.«

Franjo Neubauer:

Nagajiva prepelica.

Deček hodi	»Nisem majhen
mimo njiv,	več otrok!
kliče glas mu	Nisem velik
nagajiv:	in visok?!

»Kaj se bahaš,	Ti me, ptica,
možek ti?!	ne poznaš!
Saj imaš le	Tvoja pesem —
pet pedí!«	sama laž!««

Pa zastonj se
fant jezí!
Z njiv mu kliče:
»pet pedí!«